

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/845/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112232416
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112232416.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu

JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, zastúpeného Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Bratislava, Žabotova 2/B proti odporcovi: J. I., nar. X. X. XXXX, bytom I., A. XXXX/X, o zaplatenie 107,18 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 14C/12/2013-84 zo dňa 10. 7. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti návrh zamietol, ako aj vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania, potvrdzuje.

V ostatnej časti, odvolaním nenapadnutej, o s t á v a rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 3,65 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 26. 5. 2010 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že odporcovi ich náhradu nepriznáva.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ustanovenie zákona č. 258/2001 Z.z., ust.

§ 708, § 710 Obchodného zákonníka a ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z.. Dospel tak k záveru, že z požadovanej sumy preukázateľne má navrhovateľ nárok na poplatok 3,65 eur, ktorý je uvedený ako poplatok za vedenie účtu. Ostatné požadované nároky, označené ako nevyrovnaná výška debetného zostatku, pozostávajúca z nedoplatkov na poplatkoch a sankčného úroku, preukázané neboli. O výške priznaného úroku rozhodol v súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 142 ods. 3 O.s.p..

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie navrhovateľ podľa obsahu, čo do výroku, ktorým vo zvyšnej časti jeho návrh bol zamietnutý. Odvolanie zdôvodnil s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., teda z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že s odporcom uzatvoril dňa 21. 9. 2006 zmluvu o

spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej zriadil odporcovi rastový osobný účet. Odporca vtedy vyhlásil, že obdržal obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy alebo príslušných zmlúv a zaväzuje sa ich dodržiavať. Podľa týchto všeobecných obchodných podmienok za poskytovanie bankových produktov a služieb, ako aj úkony s nimi súvisiace, je banka oprávnená účtovať si poplatky podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov banky v platnom znení. Sankčným poplatkom sa rozumie zmluvná pokuta spojená s porušením, resp. neplnením ustanovenia zmluvy, vrátane týchto VOP zo strany klienta. Ak vznikne na účte debetný zostatok, resp. je prekročené povolené prečerpanie, má banka právo uplatniť úročenie debetu a následne takýto úrok zúčtovať na ľarchu účtu, prípadne už účtovať sankčný poplatok, ktorý je spolu s debetnými úrokmi uvedený v sadzovníku. Nakoľko odporca porušil zmluvu a VOP tým, že jeho účet dosiahol debetný zostatok, ktorý nadobudol charakter nepovoleného debetu v zmysle čl. III. bodu 23 VOP žiadal navrhovateľ úhradu príslušného debetného zostatku v lehote 3 dní odo dňa doručenia odstúpenia, čím zanikli všetky zmluvy o poskytovaní služieb, viažuce sa k zrušenému účtu. Žalovaná suma tak pozostávala z nevyrovnaného debetného zostatku vo výške 72,91 eur, ktorá pozostáva z nedoplatkov na poplatkoch, úrokov a poplatkov za upomienky a sankčného úroku (zmluvnej pokuty) vo výške 34,27 eur. Navrhovateľ má za to, že z jeho vyjadrení a listinných dôkazov jednoznačne vyplýva ako vznikla a z čoho pozostáva žalovaná suma. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil, vec vrátil na ďalšie konanie a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako správny potvrdil. V ostatnej časti, ktorá odvolaním účastníkov napadnutá nebola (priznaná suma 3,65 eur s 9 % úrokom z omeškania), ponechal rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že prvostupňový súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie napokon náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom zdôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

V pôvodnom návrhu žiadal navrhovateľ zaplatiť sumu 107,18 eur, pozostávajúcu z istiny 72,91 eur a sankčného úroku z omeškania vo výške 34,27 eur. Uviedol, že odporca počas trvania platnosti zmluvy prečerpal tieto finančné prostriedky. Podaním zo dňa 17. 5. 2013 navrhovateľ „upresnil“ svoj návrh, pričom uviedol, že žalovanú sumu nepožaduje vrátiť z dôvodu povoleného prečerpania na osobnom účte, ale jedná sa o nedoplatky na poplatkoch, úrokoch a zmluvnej pokute. Žiadne iné dôkazy ako k pôvodnej žalobe však nedoložil.

V sporovom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci, platí dispozičná a prejednacia zásada. Prejednacia zásada spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov, ktoré ju preukazujú, je zásadne vecou účastníkov konania. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu tvrdenia. Účastník má teda povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.) a povinnosť dôkazu. K splneniu tejto povinnosti je zaviazaný každý účastník konania. Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky a sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Len súd ale rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Ani v sporovom konaní úprava neopúšťa zásadu materiálnej pravdy ako protipól zásady formálnej pravdy. Zásada materiálnej pravdy je vyjadrená najmä v § 153 ods. 1 O.s.p. tak, že základom rozhodnutia súdu je zistený skutkový stav. V prípade, ak účastník si nesplní povinnosť tvrdenia, teda neunesie bremeno tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak sa jedná o rozhodnú skutočnosť podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok nepriaznivé rozhodnutie.

K naplneniu týchto skutočností došlo aj v prejednávanej veci.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov

konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak prvostupňový súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Navrhovateľ si uplatňoval voči odporcovi časť žalovanej sumy vo výške 72,91 eur ako nedoplatky na poplatkoch a sankčný úrok, pričom však žiadnym spôsobom nešpecifikoval, aké poplatky a podľa čoho boli vyrubené, dokonca ani v akej súhrnnej výške. Obdobne nárok 34,27 eur označený ako sankčný úrok (zmluvná pokuta).

Vo svojom odvolaní sa venuje odôvodňovaniu vzniku práva na sankčný úrok vo výške 20 % ročne. Úrok však predstavuje príslušenstvo pohľadávky, má voči pohľadávke akcesorické postavenie a základom pre priznanie úroku ako príslušenstva pohľadávky je preukázanie platného vzniku pohľadávky ako takej, ktorá v tomto prípade predstavuje tvrdený debetný zostatok. Ani z podaného odvolania odvolaciemu súdu nie je zrejmé, vzhľadom na predložené listinné dôkazy a tvrdenia navrhovateľa, z čoho pozostáva, z akých súm, požadovaný nárok, resp. o aké poplatky sa jedná, kedy vznikli a v akej výške. Predloženými listinnými dôkazmi navrhovateľ preukázal uzatvorenie zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb a dodatok č. 1 k zmluve o účte a z ďalšieho je zrejmé, že navrhovateľ odporcovi písomne oznámil vykazovaný debetný zostatok 71,95 eur. Iné listinné dôkazy, z ktorých by bolo zrejmé, ako uvedený zostatok vznikol, súdu nedoložil. Dôkazné bremeno na existenciu označeného dlhu odporcu voči navrhovateľovi zavazovalo nepochybne navrhovateľa. Je na ňom, akým spôsobom si túto dôkaznú povinnosť splní. Možno však súhlasiť s konštatovaním prvostupňového súdu, že v tomto smere navrhovateľ nepreukázal nárok, t.j. dôkazné bremeno neunesol.

Prvostupňový súd vec prejednal a rozhodol zákonným spôsobom, pričom v súlade so zásadou kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom konania realizáciu ich procesných práv a po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu (v napadnutej časti), ako vecne správny potvrdil, vrátane trov prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s

ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov nepriznal, pretože navrhovateľ nebol úspešný v odvolacom konaní a odporca si žiadne trovy neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.